

КАТЕХИЗИС

на Глобалната методистка църква

Част 1. Изложение

Смисъл на катехизисното изложение. Катехизисът представлява възпитателна и нормативна формулировка на църковното учение. Той осигурява както педагогически средства за въвеждане в пълноценния живот на църквата, така и официален израз на основните учения, които църквата очаква нейните членове да разбират и вярват. Ето защо изучаването на катехизиса трябва да бъде възприемано, също както кръщението и изповедта на вярата, като необходима стъпка към приемането на християни в църковно членство.

Цел на катехизисния процес. Целта на катехизиса е да обучи кандидатите за църковно членство да разбират, да си припомнят, да изповядват и да се наслаждават на основополагащите църковни учения. Това включва и същността на централните богословски символи на Вселенската църква, както и основните вероизповедни акценти на Глобалната методистка църква.

Приложение на катехизиса. Процесът на катехизиране трябва да се прилага за всички, желаещи да станат църковни членове. Това може да се осъществи като важен елемент от преминаването от детско кръщение към конфирмация, необходима част от обръщението и кръщението на зрели хора или задължителна стъпка за новите членове (вече кръстени), които се присъединяват към Глобалната методистка църква. В случаите на присъединяване на цели църковни общности от всички пастори и ръководители миряни се очаква да преведат всяка една местна църква през процеса на катехизиране.

Част 2: Организационни принципи

Катехизисът се състои от две части. Първата част е посветена на основните истини на вярата, изложени в Никео-Константинополския символ на вярата. Втората част обхваща характерните уеслиански учения.

Част 3: Източници на катехизисното изложение

Тъй като катехизисът представлява направляваща формулировка на църковното учение, неговите първоизточници трябва да бъдат вероизповедните стандарти на църковното учение. Във „Временната книга на ученията и дисциплината на Глобалната методистка църква“ ние изповядваме своя копнеж „да останем вкоренени и основани на Писанията и историческите учения на Църквата, формулирани в нашите „Членове на религията“ и „Изповед на вярата“ и разбрани през уеслианското разбиране на вярата“ (§ 103). Този катехизис е съставен въз основа на следните източници:

1. Свещеното Писание. „Каноничните книги на Стария и Новия завет (както е изрично упоменато в „Членове на религията“) са основното правило и авторитет за вярата, живота и служението, с оглед на които трябва да се претеглят всички други

авторитети“ (§ 104). Както се казва в „Изповедта на вярата“: „Ние вярваме, че светата Библия, Старият и Новият Завет, разкриват Божието Слово в такава степен, в каквато то е необходимо за нашето спасение. То трябва да бъде приемано чрез Светия Дух като истинско правило и ръководство за вярата и нейното практикуване. Това, което не е открито или установено от Свещеното Писание, не трябва да бъде издигано като член на вярата, нито пък да бъде преподавано като съществено за спасението“. (Параграф IV от „Членове на религията“). В целия катехизис са дадени препратки към Писанията, които разкриват и установяват изповядваните тук учения.

2. Никео-Константинополският символ на вярата (381 г. сл. Хр.). Никео-Константинополският символ на вярата, заедно с Апостолския символ на вярата и Халкидонския символ на вярата, принадлежи на Вселенската църква. Те представляват постоянни, неизменими стандарти на учението (§ 105). Никео-Константинополският символ на вярата е главният източник и основа за структурата на раздела „Учения на Вселенската църква“ в този катехизис.
3. „Членове на религията“ и „Изповед на вярата“ (ИВ). „Членовете на религията“ и „Изповедта на вярата“ „определят границите на учението на нашата църква“ и „изразяват специфичните особености и загриженост на църквата, както и богословското наследство на нашата вяра“ (§ 106). Тези стандарти утвърждават общохристиянското съгласие и излагат уеслианския път на спасение. Те са главен източник и основа за структурата на раздела „Уеслиански отличителни черти“ в този катехизис.
4. Уеслианският път на спасението. Уеслианският път на спасението, изразен в „Членовете на религията“ и „Изповедта на вярата“, заема централно място в уеслианското богословско наследство и е изложен в увода на „Временната книга на ученията и дисциплината на Глобалната методистка църква“ (ВКУД), § 102. Изложението за Божията благодат в раздела „Уеслиански отличителни черти“ следва описанието на уеслианския път на спасението.

Част 4. Катехизис

А. Учения на Вселенската църква

Вярваме в единия Бог Отец – Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо.

1. Вярвате ли в Бога?

Да. Вярваме в един Бог Отец – Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо. (Бит. 1:1-31; 17:1; Ис. Нав. 2:11; Пс. 8:3-8; Ис. 42:5; 1 Кор. 8:6; Ефес. 4:6; Евр. 1:5; Откр. 4:11; ИВ I.)

2. Кой е Бог?

Бог е единственият истинен, свят и жив Бог, Вечният Дух, Светата Троица. (Втор. 6:4; Лев. 19:2; Йерем. 10:10; Мат. 28:19; Йоан 17:3; Евр. 9:14.)

3. Каква е тайната на Троицата?

Бог е Отец, Син и Свети Дух, отделни, но неразделими, вечно едно по същност и мощ. (Лука 3:21-22; Йоан 15:26; Деян. 2:33; Рим. 8:9-11; 2 Кор. 13:13; Гал. 4:4-6; Ефес. 2:18; Тит 3:4-6; Евр. 9:14; 1 Пет. 1:2; ИВ I.)

4. По какъв начин Бог е Вседържител?

Бог е безкраен в мощ, мъдрост, правда, доброта и любов. (Йов 12:13; 42:2; Пс. 89:14; 107:1; Ис. 55:9; Йерем. 32:17; Мат. 19:26; Лука 1:37, 18:7; Рим. 5:8, 11:33-36, 16:27; 1 Йоан 4:7-16; Евр. 1:3; ИВ I.)

5. *Каква е връзката на Бог с небето и земята?*

Бог е Творец, Върховен владетел и Закрилник на всичко. (Бит. 1:1-31; Втор. 4:39; 3 Царе 8:23; Неем. 9:6; Пс. 8:1; Пр. 16:9; Ис. 44:24; Деян. 17:24; Рим. 8:28; Откр. 4:11; ИВ I.)

6. *Как Бог управлява небето и земята?*

Бог управлява с блага грижа за благополучието и спасението на всички и за слава на Своето име. (Исх. 34:6; Пс. 104:31, 116:5; Йоил 2:13; Мих. 7:18-20; Йоан 3:16; Ефес. 2:4-7; 2 Пет. 3:9; ИВ I.)

Вярваме в единия Господ Исус Христос, Божия Син, единородния, Който е от Отца, роден преди всички векове: Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден, несътворен, единосъщен на Отца, чрез Когото всичко е станало.

7. *Вярвате ли в Исус Христос?*

Да. Вярваме в един Господ Исус Христос, единородния Син Божи. (Марк 9:7; Мат. 3:17; Йоан 3:16; Деян. 2:36; Рим. 10:9; 1 Кор. 8:6; Фил. 2:11; Юда 1:4)

8. *Синът Бог ли е?*

Да. Синът е роден от Отца преди всички векове. Той е Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден, несътворен, единосъщен на Отца. (Лука 10:22; Йоан 1:1, 14, 18; 8:12; 10:30; Фил. 2:6; Кол. 1:15, 19; 2:9; Евр. 1:1-5.)

9. *Каква е ролята на Сина в сътворението?*

Чрез Него е сътворено всичко. (Йоан 1:3; 1 Кор. 8:6; Кол. 1:16-17; Евр. 1:2.)

Който заради нас, човечите, и заради нашето спасение слезе от небесата и се въплъти от Светия Дух и Дева Мария, и стана човек.

10. *Защо Божият Син стана човек?*

Заради нас, човечите, и заради нашето спасение. (Йоан 3:17; 14:6; Деян. 4:12; 16:30-31; Рим. 3:21-26; 10:9; Тит 3:6-7; Евр. 7:25.)

11. *Как Божият Син стана човек?*

Той слезе от небесата и се въплъти от Светия Дух и Дева Мария, и стана истински човек. (Мат. 1:18; Лука 1:30-35; Йоан 1:1-2, 14; Рим. 1:3-4; Гал. 4:4; Фил. 2:6-8; 1 Йоан 1:1-3, 4:2.)

12. *Кой е Исус Христос?*

Божият Син и наш Господ Исус Христос е една личност, в която божествената и човешката природа са съвършено и неразделимо съединени. (Ис. 9:6; Мат. 1:20-23; Йоан 1:14, 14:9-11; Рим. 1:3-4; Кол. 1:15-20; 1 Тим. 3:16; Евр. 1:1-3; ИВ II.)

Който бе разпнат за нас при Понтий Пилат и страда, и бе погребан; Който възкръсна в третия ден, според Писанията; Който възлезе на небесата и седи отдясно на Отца; Който пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви и царството Му не ще има край.

13. *Как Бог ни примирява в Христос?*

Бог ни примирява със Себе Си чрез смъртта на Христос на кръста. (Мат. 27:26, 50, 59-60; Марк 15:15, 37, 45-46; Лука 23:23-25, 46, 53; Йоан 19:16, 30, 33-34, 38-42; Рим. 3:21-26; 5:6-11; 1 Кор. 15:3-4.)

14. *Исус Христос възкръсна ли телесно от мъртвите?*

Да! Той възкръсна в третия ден, според Писанията. (Мат. 28:1-10; Марк 16:1-8; Лука 24:1-11, 36-43; Йоан 20:1-17, 27; Деян. 2:22-36; 1 Кор. 15:3-8, 1 Пет. 1:3.)

15. *Исус Христос Господ ли е на небето и земята?*

Да. Той възлезе на небесата и седи отдясно на Отца. И пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви, и царството Му не ще има край. (Лука 1:33, 24:51; Йоан 5:22-29; Деян. 1:9-11; 10:42; Рим. 8:34; 2 Кор. 5:10; Фил. 2:9-11; 2 Пет. 1:11; Откр. 11:15.)

16. *Исус Христос нашият велик първосвещеник ли е?*

Да. Тъй като Исус живее вечно, Той е вечен свещеник. Ето защо Той може да спаси съвършено онези, които дойдат при Бога чрез Него, тъй като винаги живее, за да ходатайства за тях. (Рим. 8:34; Евр. 4:14-16; 7:11-28; 1 Йоан 2:1-2.)

17. *Кой ще бъде съден?*

Всички са изправени пред праведния съд на Исус Христос сега и ще бъдат изправени пред него в последния ден. (Мат. 7:21-23; 25:31-46; Йоан 5:22-29; Деян. 10:42; 17:30-31; 2 Кор. 5:10; ИВ XII.)

18. *Биваме ли оправдани чрез дела?*

Не. Никога не биваме оправдани вътрешно, нито пък биваме считани за праведни пред Бога чрез своите дела или заслуги. (Лука 5:32; Рим. 3:21-30; 4:2-5; 11:6; Гал. 2:15-16; Ефес. 2:8-10; Тит 2:14; 3:4-7; 1 Йоан 1:9; ИВ IX.)

19. *Как можем да избегнем Божия гняв?*

Бог оправдава (счита за оправдани) каещите се грешници, които изповядат вяра в нашия Господ Исус Христос. (Йоан 3:36; Рим. 3:21-30; 4:6-8; 5:6-11; Ефес. 1:7-14; 2:3-7; 5:5-10; Кол. 3:5-17; 1 Сол. 5:8-10; ИВ IX.)

Вярваме и в Светия Дух, Господа, Животоворящия, Който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и Когото славим с Отца и Сина наравно, Който е говорил чрез пророците.

20. *Вярвате ли в Светия Дух?*

Да. Вярваме в Светия Дух, Господа, Животоворящия. (Ис. 11:2; 61:1; 2 Кор. 3:17-18.; Йоан 6:63; Рим. 8:11; Гал. 6:8.)

21. *Светият Дух Бог ли е?*

Да. Духът от Отца изхожда и Му се покланяме, и Го славим наравно с Отца и Сина. (Мат. 28:19-20; Рим. 8:9; 1 Кор. 2:9-11; 3:16; Гал 4:6). Той е говорил чрез пророците. (2 Царе. 23:2; Ис. 61:1-3; Зах. 7:12; Мат. 1:22-23; Евр. 1:1-2; 1 Пет. 1:10-12; 2 Пет. 1:20-21.)

22. *Как Светият Дух ни води към покаяние?*

Той избличава света за грях, правда и осъждане. (Мих. 3:8; Йоан 16:7-11; ИВ III.)

23. *Спасението възможно ли е без Духа?*

Не. Духът ни води още от нашия отговор на благовестието с вяра и ни въвежда в общението на Църквата. (ИВ III) (Йоан 3:3-6; Рим. 8:9-17; Ефес. 2:17-22; Тит 3:4-7.)

24. *Как Духът работи в Църквата?*

Той утешава, поддържа ни, дава сила на верните и ни води в цялата истина. (Йоан 14:25-26; 16:12-15; Рим. 8:2-6, 12-17, 26-27; 1 Кор. 12:4-11; Гал. 5:16-25; ИВ III.)

25. *Къде може да бъде открита истината относно спасението?*

Вярваме, че светата Библия, Старият и Новият завет, разкриват Божието Слово в такава степен, в каквата то е необходимо за нашето спасение. (Пс. 119:105, 130; Мат. 4:1-4; 2 Сол. 2:15; 2 Тим. 3:16-17; ИВ IV.)

26. *Как трябва да приемаме Писанието?*

Светата Библия трябва да бъде приемана чрез Святия Дух като истинско правило и ръководство за вярата и живота. (Пр. 30:5-6; Яков 1:21-25; 1 Пет. 1:23-25; Юда 3; ИВ IV.)

Вярваме в едната, света, вселенска (съборна) и апостолска Църква.

27. *Вярвате ли в Църквата?*

Да. Вярвам в едната, света, вселенска (съборна) и апостолска Църква. (Йоан 10:16; 1 Кор. 12:12-13; Ефес. 4:4-6; 5:25-27; 1 Пет. 2:9-10; Откр. 5:9-10.)

28. *Кой съставлява Църквата?*

Християнската църква е общността от всички истински вярващи под господството на Христос. (Мат. 28:19-20; 1 Кор. 1:2-3; Ефес. 2:11-22; Откр. 7:9-10; ИВ V.)

29. *Какво е Църквата?*

Тя е общността на изкупените, където Божието Слово се проповядва от тези, които са божествено призвани, и където тайнствата надлежно се отслужват, така както Христос Сам е заповядал. (Йер. 1:5; Деян. 2:41-47; 1 Кор. 11:23-27; ИВ V.)

30. *Защо съществува Църквата?*

Църквата съществува под ръководството на Светия Дух, за да се осъществява поклонението на Бога, наставлението на вярващите и изкуплението на света. (1 Кор. 12:27-28; 14:12; Гал. 6:1-2, 6-10; Ефес. 4:11-16; Евр. 3:12-14; 10:23-25; ИВ V.)

31. *Правилно и добро нещо ли е да се покланяме на нашия Създател и Изкупител?*

Наше задължение и привилегия е да се покланяме с благоговение, смирение и преданост в присъствието на Бога. (Пс. 92:1-2; 95:1-7; 103:1-5; 107:1; Фил. 2:9-11; Откр. 4:11; 5:9-14; ИВ XIII.)

32. *Защо богослужението е изключително важно за живота на Църквата?*

Събирането на Божите люде за богослужение е необходимо за християнското общение и духовното израстване. (Деян. 2:41-47, 4:31; Рим. 1:11-12; Евр. 10:23-25; ИВ XIII.)

Изповядваме едно кръщение за опрощаване на греховете.

33. *Вярвате ли, че има само едно кръщение?*

Да. Изповядвам едно кръщение за опрощаване на греховете. (Ефес. 4:4-6.)

34. *Какво е кръщението?*

Кръщението обозначава встъпването в семейството на вярата и е символ на покаяние и вътрешно пречистване от греха, изобразяване на новораждането в Исус Христос и белег на християнското ученичество. (Деян 2:37-39; Рим. 6:1-5; 1 Кор. 12:12-13; Гал. 3:27-28; Кол. 2:11-14; Евр. 10:19-22; ИВ VI.)

Чакаме възкресение на мъртвите и живота в бъдещия век. Амин.

35. *Каква е най-голямата ни надежда?*

Чакаме възкресението на мъртвите и живота в бъдещия век. (Йоан 6:39-40; 11:25-26; Рим. 6:5-8; 8:22-23; 1 Кор. 15:20-23, 50-55; Фил. 3:10-12, 20-21; 1 Сол. 4:13-18.)

36. *Кои са двете окончателни участии, пред които е изправено човечеството?*

Праведните възкръсват за вечен живот, а нечестивите – за вечно осъждане. (Мат. 13:24-30, 36-43; 25:31-46; Йоан 5:25-29; Откр. 20:11-15; 21:1-8; 22:1-5; ИВ XII.)

Б. Уеслиански отличителни черти

37. *Достатъчни водачи ли са разумът, традицията и опитността за християнското учение?*

Не. Това, което не е разкрито или установено от Свещеното Писание, не може да се превърне в член на вярата, нито пък трябва да бъде включено в учението като съществено за спасението. (Ис. 40:8; 4 Царе. 17:15; Рим. 1:21; Ефес. 4:17-18; Кол. 2:8; 2 Тим. 3:16; ИВ IV.)

38. *Какво представляват тайнствата?*

Тайнствата са символ и залог на Божията любов към нас и на вярата, която християнинът изповядва. (Марк 14:22-24; Мат 26:26-28; Лука 22:19-20; Йоан 6:53-59; Деян. 2:38; Гал. 3:27; 1 Кор. 10:15-17, 11:23-25; ИВ VI.)

39. *Тайнствата само символ ли са?*

Не. Те са и благодатни средства, чрез които Бог действа невидимо вътре в нас, съживява, усилва и утвърждава вярата ни в Него. (Йоан 6:53-58; Рим. 6:3-4; 1 Кор. 10:15-17; Кол. 2:12; 1 Пет. 3:20-21; ИВ VI.)

40. *Колко на брой са тайнствата?*

Тайнствата, които Христос, нашият Господ, е установил, са две, а именно кръщението и Господната трапеза. (4 Царе 5:14; Ис. 44:3; Йезек. 36:25-27; Марк 14:22-24; Мат. 26:26-28; 28:19; Лука 22:19-20; Йоан 3:5; 6:53-58; Деян. 22:16; ИВ VI.)

41. *Може ли да кръщаваме деца?*

Да. Вярваме, че децата са включени в изкупителното дело на Христос и като наследници на Божието царство, могат да приемат християнското кръщение. (Лука 18:15-17; Деян. 10:44-48; 16:15, 30-34; 18:8; 1 Кор. 1:16; ИВ VI.)

42. *Кръщението достатъчно ли е за спасение?*

Не. Кръстените деца трябва да бъдат възпитавани и доведени до лично приемане на Христос и чрез изповед на вярата да потвърдят своето кръщение. (Втор. 6:20-25; Марк 16:16; Йоан 1:12; 3:16; Деян. 2:38; 16:29-34; Рим. 10:9-11; ИВ VI.)

43. *Какво представлява Господната трапеза?*

Господната трапеза е благодатно средство, изобразяване на нашето изкупление, възпоменание на страданията и смъртта на Христос и знак на любовта и единството на християните с Христос и един с друг. (Марк 14:22-24; Мат. 26:26-28; Лука 22:19-20; Йоан 6:53-59; 1 Кор. 10:16-17; 11:23-25; Гал. 3:27; ИВ VI.)

44. *По какъв начин се срещаме с Христос на Господната трапеза?*

Онези, които правилно, достойно и с вяра ядат разчупения хляб и пият благословената чаша, участват по един духовен начин в тялото и кръвта на Христос, докато Той дойде отново. (Лука 24:28-32; Йоан 6:53-58; 1 Кор. 11:23-29; ИВ VI.)

45. *Има ли други благодатни средства?*

Да, сред тях са молитвата и изучаването на Писанията. (Мат. 7:7-8; Лука 11:13, 18:1-5; Йоан 5:39; Деян. 17:11-12; 2 Тим. 3:15-17; Яков 1:5, 5:13-18.)

46. *Какво е естественото състояние на човечеството?*

Вярваме, че човечеството е отпаднало от праведността и като отделено от благодатта на нашия Господ Исус Христос, е лишено от святост и е склонно да върши зло. (Бит. 6:5; Пс. 51:5; Еклиз. 9:3; Йерем. 17:9-10; Рим. 3:23; 5:12-14; Ефес. 2:1-3; 1 Йоан 1:8; ИВ VII.)

47. *Можем ли сами да се освободим от злочестието на това състояние?*

Не. Със собствени сили, без божествената благодат ние не можем да вършим добри дела, които са приемливи и угодни на Бога. (Пс. 51:5; Йоан 6:63; Рим. 7:14-24; Гал. 5:17; Ефес. 2:1; ИВ VII.)

48. *Тогава кой може да бъде спасен?*

За хората това е невъзможно, но за Бога всичко е възможно. (Мат. 19:26; Йоан 3:5, 16, 36; 5:24; 6:40; 8:51; 11:25-26; Рим. 5:8; Гал. 2:21; Ефес. 2:1-10; 2 Тим. 1:9; Тит 3:5.)

49. *Как ни спасява Бог?*

Чрез Своята предварителна, убеждаваща, оправдаваща, освещаваща и прославяща благодат. (Рим. 2:14-16; 3:21-26; 5:15; 6:14; 2 Кор. 5:17; Гал. 2:21; Ефес. 2:8-9; Фил. 2:12-13; 2 Тим. 1:9; Тит 2:11-14; 3:4-7; Евр. 10:22; 1 Пет. 4:10; 5:10; 1 Йоан 3:9)

50. *Как благодатта се проявява в безпомощната душа?*

Предварителната благодат смекчава последиците от прародителския грях дори преди ние да сме наясно, че се нуждаем от Бога. (Втор. 4:37; 7:6-8; 14:2; Мат. 5:45; Лука 15:20; Йоан 6:44; 15:5; 2 Пет. 3:9; Тит 2:11-12; ВКУД §102.)

51. *По какъв начин предварителната благодат смекчава последиците от прародителския грях?*

Тя предотвратява пълните последици от нашето отчуждение от Бога и пробужда съвестта, като ни дава едно първоначално усещане за Бога и първи влечения към живота. (Лука 24:45; Йоан 6:37; 12:32; Деян. 16:14; Рим. 8:7-8; 1 Кор. 2:14; ВКУД §102.)

52. *По какъв начин предварителната благодат възстановява свободата на волята?*

Докато сме в своето ограничено и безпомощно състояние, предварителната благодат прави възможен искреният ни отговор на продължаващото благодатно действие. (4 Царе 6:17, 20; Йоан 16:8-11; Деян. 2:37; 8:31; 15:8; 16:30; ВКУД §102.)

53. *Бог определя ли всички човешки действия?*

Не. Вследствие на въздействието и укрепващата сила на Светия Дух, хората са свободни отговорно да упражняват волята си за добро. (Бит. 2:16-17; Втор. 30:15-20; Ис. Нав. 24:14-15; 2 Лет. 7:14; Ис. 55:6-7; Мат. 16:24; Марк 1:17; Йоан 1:12-13; 7:17; Рим. 10:8-9; 1 Кор. 10:13; 2 Пет. 3:9; Откр. 3:20; ИВ VII.)

54. *Какво представлява спасението?*

Под спасение разбираме не само обещанието за вечен живот, но настоящото избавление от греха, възстановяването на душата до първоначалната ѝ чистота; възстановяване на човешката природа в праведност и истинска святост, в правда, милост и истина. (Рим. 5:10; 2 Кор. 5:17; Гал. 5:22-25; Тит 2:11-12, 3:5; 1 Пет. 2:24; 1 Йоан 1:9, 2:2.)

55. *Как Бог ни води към покаяние?*

Божията убеждаваща благодат пробужда в нас желание да избягаме от идващия гняв и ни позволява да започнем да се боим от Бога и да живеем в праведност. (Ос. 6:1; Мих. 4:1-2; Авак. 2:4; Зах. 8:20-23; Йоан 16:8; Ефес. 2:4-5; 2 Кор. 7:9-10; Евр. 13:18; ВКУД §102.)

56. *Как Бог ни примирява със Себе Си?*

Божията оправдаваща благодат действа чрез вяра да ни помири с Бога чрез изкупителната жертва на Исус Христос. (Ис. 53:4-6, 12; Йоан 3:16; Рим. 5:10-11; 2 Кор. 5:18-19; Ефес. 2:13-16; Кол. 1:19-20; Евр. 2:17; ВКУД §102.)

57. *Христовата изкупителна жертва за цялото човечество ли е?*

- Да. Жертвата, която Христос доброволно принесе на кръста, е съвършена и достатъчна за греховете на целия свят. (Бит. 12:3; Ис. 56:8; Йоан 1:29; 3:16-17; 5:24; 8:12; 11:25; 12:32; Рим. 8:11; 2 Кор. 5:14-15; 1 Тим. 2:3-6; Евр. 2:9; 10:12; 2 Пет. 3:9; 1 Йоан 1:9; 2:2; ИВ VIII.)
58. *Бог изисква ли и друга жертва?*
Не. Христовата жертва ни избавя от всеки грях, така че не се изисква никакъв друг жертвен принос. (Втор. 10:12-13; Рим. 3:21-26; 1 Тим. 2:5-6; Евр. 10:12-14; ИВ VIII.)
59. *Какво представлява оправданието?*
Оправданието ни дарява прошка за греха. (Бит. 15:6; Пс. 32:1-2; Йоан 1:29; Рим. 1:16-17; 4:6-8; 5:9; Евр. 9:26; 1 Пет. 1:18-19; 2:24; 1 Йоан 2:2; 4:10; ВКУД §102.)
60. *Как можем да бъдем уверени в тази прошка?*
Божият Дух свидетелства с нашия дух, че сме Божии деца. (Рим. 8:15-17; Гал. 3:26; 4:6-7; Ефес. 1:13-14; 2 Тим. 1:7; Евр. 10:15-17; ВКУД §102.)
61. *Спасението само прошка и увереност ли е?*
Не. Чрез новородението Бог ни обновява в праведност чрез Исус Христос, със силата на Светия Дух. (Йезек. 36:26-27; 1 Кор. 2:14-16; Гал. 2:20; 5:16-25; Ефес. 2:1-5; Тит 3:4-7; 2 Пет. 1:4; ИВ IX.)
62. *Как биваме променени при новородението?*
Бог ни прави причастни на божествената природа по благодат и преживяваме обновяване на живота. (Бит. 15:6; 17:5; 35:10; Йоан 3:3; Рим. 8:1; 2 Кор. 5:17; Гал. 5:22-24; Кол. 3:2-3; 2 Пет. 1:3-4, 23-25; 1 Йоан 4:4; ИВ IX.)
63. *Как новородението ни помага да живеем като Божии деца?*
Чрез новородението вярващият бива помирен с Бога и получава възможност да Му служи доброволно и да Го обича. (Бит. 15:6; Втор. 6:5; 10:12-13; Йоан 1:12; Рим. 8:16-17; 2 Кор. 6:18; Гал. 3:26; 4:4-7; Ефес. 1:5-6; Фил. 2:13; 1 Йоан 3:1, 10; ИВ IX.)
64. *Можем ли да изгубим спасението си?*
Да. Вярваме, че е възможно да отпаднем от благодатта и да паднем в грях, въпреки че сме преживели новородение. (Йоан 15:1-6; 1 Кор. 9:27; 10:11-12; 2 Кор. 11:3; Рим. 11:19-22; Гал. 5:4; 1 Сол. 3:8; 1 Тим. 1:18-20; 4:1-2; 5:15; 2 Тим. 3:1-5; 4:3-4; Евр. 2:1-4; 3:12-14; 6:1-6; 2 Пет. 2:1-3, 20-21; 3:17; Откр. 2:4-5; 3:11; ИВ IX.)
65. *Отпадналите от благодатта завинаги ли са осъдени?*
Не. Дори тогава те могат, по Божия благодат, да бъдат обновени в праведност. (Втор. 4:29-31; 30:1-4; Пс. 51:12; Амос 9:14; Рим. 8:35-39; Гал. 6:1; Яков 5:19-20; Юда 22-23; ИВ IX.)
66. *Може ли да имаме вяра без дела?*
Не. Ние вярваме, че добрите дела са необходимите плодове на вярата и че те следват новородението, но не премахват нашите грехове, нито ни позволяват да избегнем божественото осъждение. (Мат. 7:21; Йоан 14:15; Рим. 2:13; Ефес. 2:8-10; Яков 1:22-25; 2:14-18, 26; ИВ X.)
67. *Как Божията благодат продължава да действа в нас чрез Словото и Духа?*
Божията освещаваща благодат ни изчиства от грях в мислите, думите и делата ни и ни дава възможност да живеем съгласно Божията воля. (Пс. 51:2, 7-12; Йерем. 31:31-34; Йезек. 36:25-27; Гал. 5:16-25; Тит 2:11-14; 1 Йоан 1:7, 9; ИВ XI.)
68. *В какво се проявява освещението?*
Проявява се като святост на сърцето и живота (Лев. 20:26; Амос 5:14; Рим. 6:22, 12:1; 2 Кор. 7:1; Евр. 12:14; 1 Пет. 2:5, 9), която включва дела на благочестие (Рим. 12:12, 15:4; 1 Кор. 11:23-26; 1 Сол. 5:16-18; Евр. 10:24-25; Яков 5:13-16) и дела на

- милосърдие (Втор. 15:10-11; Пс. 82:3-4; Пр. 19:17; Ис. 61:1; Мих 6:8; Мат. 19:21, 25:31-46; Лука 11:42; Деян. 2:44-45; Рим. 12:13).
69. *Какво друго прави за нас осветяващата благодат?*
Дава ни възможност да се стремим към тази святост, без която никога няма да види Господа. (Мат 6:33; Йоан 17:17; Рим. 8:29; 12:1; 2 Кор. 3:18; 7:1; Ефес. 4:22-24; Кол. 1:21-22; 1 Сол. 5:23; 2 Сол. 2:13; Евр. 6:1-3; 12:14; 1 Пет. 1:13-16; 1 Йоан 3:2-3; 5:3; ИВ XI.)
70. *Възможно ли е постигането на истинска святост?*
Да. Цялостното осветение е състояние на съвършена любов, праведност и истинска святост, с която може да се сдобие всеки новороден вярващ. (Исх. 19:6; Лев. 11:44-45; 19:2; Втор. 7:6; 14:2; Мат. 5:43-48; 1 Йоан 3:2-3; 5:3; ИВ XI.)
71. *В какво се изразява цялостното осветение?*
Цялостното осветение се изразява в избавление от силата и мощта на греха, в любов към Бога с цялото сърце, ум и сила и в любов към ближния като към себе си. (Лев. 19:18; Втор. 6:5; Марк 12:30-31; Рим. 13:9-10; Гал. 5:13-14; 1 Сол. 5:23; ИВ XI.)
72. *Цялостното осветение постепенно ли се случва, или е мигновено?*
Този милостив дар може да бъде получен в този живот чрез вяра в Исус Христос постепенно или мигновено. (Пр. 4:18; Деян. 15:9; Ефес. 4:15; Сол. 5:23-24; 1 Пет. 2:2; 2 Пет. 3:18; ИВ XI.)
73. *Всички ли трябва да се стремят към цялостно осветяване?*
Да. Цялостното осветяване трябва да бъде търсено напълно искрено от всяко Божие дете. (Лев. 19:2; Пс. 86:11; Евр. 12:14; 1 Пет. 1:13-16; 2 Пет. 1:3-11; ИВ XI.)
74. *Осветението избавя ли ни от слабостите на човешката природа?*
Не. Ние вярваме, че тази опитност не ни избавя от слабостите, невежеството и грешките, типични за човека, нито пък от възможността за бъдещ грях. (Пс. 86; 1 Кор. 10:12; 2 Кор. 12:7-9; Гал. 6:9; Евр. 3:12-15; 10:26-3; Откр. 2:2-7; ИВ XI.)
75. *Как можем да пребъдваме в едно такова благословение?*
Трябва изцяло да откликнем на Божията воля, така че грехът да изгуби своята сила и власт над нас, а светът, плътта и дяволът да бъдат поставени под нашите нозе. (Втор. 30:19-20; Ис. Нав. 24:15; Пс. 37; Пр. 3:5-8; Мат. 8:18-22; Марк 8:34-38; Рим. 12:1; 16:20; Яков. 4:8; ИВ XI.)
76. *Как да постигнем победа над света, плътта и дявола?*
Като бдим чрез силата на Святия Дух. (Втор. 6:16-19; Мат. 24:36-51; 25:1-13; Лука 21:34-36; 1 Пет. 1:13-16; 5:8-9; ИВ XI.)
77. *Какво е последното дело на благодатта в нас?*
Последната ни надежда и обещание в Христос е прославянето, когато нашите души и тела ще бъдат съвършено възстановени. (Ис. 26:19; Дан. 12:2-4; Йоан 11:25-26; Рим. 6:5; 8:22-23; 1 Кор. 15:35-56; Фил. 3:20-21; Откр. 21:1-5; ВКУД §102.)

Превод: Маргарита Тодорова

Богословска редакция: Даниел Топалски, Владимир Железов, Цветан Илиев, Ивайло Иванов

Редакция: Нина Топалска